

¹³ G. Buzdugan, G. Niculiță, *op. cit.*, p. 274. Profesor de drept civil la Facultatea de Drept din București, Emanuel Antonescu a fost sărbătorit de colegii săi la împlinirea vârstei de 70 ani, cînd s-a bătut și această medalie comemorativă (informație de la regretatul director al Muzeului Universității, prof. Vitali Stănică).

¹⁴ G. Buzdugan, G. Niculiță, *op. cit.*, p. 130 și 274.

¹⁵ CNA, 15, 1940, 117-118, p. 240.

¹⁶ *Monetăria Națională, Zece ani de activitate 1935-1945*, Ed. Monitorul Oficial și Imprimeriile Naționale, București, 1945, p. 93. Medalia este doar menționată la G. Buzdugan, G. Niculiță, *op. cit.* Un exemplar de bronz argintat există la Muzeul Național de Istorie, fond A II 30/20, P.v. 1893.

¹⁷ G. Buzdugan, G. Niculiță, *op. cit.*, p. 274. Comandorul M. Pantazi (1902-1936) a absolvit în 1921 Școala de pilotaj din Tecuci, devenind comandant de escadrilă, unul dintre cei mai temerari aviatori de acrobație aeriană și încercare. În 1932 a doborât recordul mondial de durată pentru hidroavioane, cu 12 ore și 2 minute de zbor cu un aparat Messerschmitt-23 construit de I.C.A.R. București. La 16 aprilie 1935, trei echipaje românești, unul comandat de M. Pantazi, au executat un raid de mare distanță, peste 20 000 km, pe itinerarul București-Istanbul-Cairo-Khartum-Salysbury-Capetown și retur. În anul următor, împreună cu piloții Petre Ivanovici și Max Manolescu, a alcătuit o formație din trei avioane Messerschmitt-ICAR de acrobație aeriană, numită „Draclii roșii”, care a reușit victorii de mare răsunet la mîtingurile de aviație din țară și străinătate. La 11 noiembrie 1936, în timpul unui zbor de încercare în Polonia, și-a pierdut viața, avionul dezintegrându-se în aer. În memoria sa s-a organizat în 1938 la București un mare mîting aviativ (vezi *Istoria Aviației Române*, București, 1984, p. 255).

¹⁸ Medalia este inedită. Constantin Leonida, om de afaceri, președintele Societății Leonida & comp. - București, bd. Tache Ionescu 32 (actualmente bd. Magheru) (*București - Ghid oficial*, Imprimeria Fundației Culturale Regale, p. 124).

¹⁹ CNA, 15, 1940, 119-120, p. 240.

²⁰ Medalia a fost emisă la un an de la sărbătorirea academicianului în 1956 (vezi SCN, 2, 1958, p. 445).

²¹ Placheta este inedită. Deși nu este datată, am plasat-o în 1959, intrucit în acel an, la 17 septembrie, a avut loc la Cheile Turzii prima ediție a „Alpiniadei fetelor” (vezi Nicolae Postolache, *Istoria sportului românesc în date*, Iași, 1979, p. 299).

²² SCN, 4, 1968, p. 297.

²³ SCN, 5, 1971, p. 286.

²⁴ G. Buzdugan, în BSNR, 42-66 (1948-1972), 1974, p. 99.

²⁵ Medalia este inedită. În anul 1969, cu ocazia aniversării a două decenii de la înființarea Institutului de inframicrobiologie se atribuie acestuia denumirea: Institutul de virusologie „Ștefan S. Nicolau” (vezi Ștefan Bălan, Nicolae Șt. Mihăilescu, *Istoria științei și tehnicii în România, Date cronologice*, București, 1985, p. 322).

LES MÉDAILLES DU SCULPTEUR ION JALEA

RÉSUMÉ

On présente les médailles réalisées par le grand sculpteur roumain Ion Jalea (1887-1983), Membre d'Honneur de la SNR. En dépit du fait qu'il a perdu son bras gauche dans la bataille de Mărășești, Ion Jalea a été très actif et ses mérites ont été reconnus en Roumanie et à l'étranger : lauréat aux expositions internationales de Barcelone (1929) et de Paris (1937); le prix national pour sculpture (1941); Membre de l'Académie Roumaine (1963); le prix spécial de L'Union des Artistes Plastiques de Roumanie (1981).

Medalistică românească ne oferă uneori plăcuta surpriză a descoperirii unor piese de mare raritate care sînt repuse în circuitul științific și artistic de către pasionații membrii ai Societății Numismatice Române.

O astfel de surpriză plăcută am avut-o și noi cînd am descoperit medalia-plachetă a profesorului universitar doctor Ștefan Minovici bătută în anul 1922 de către elevii săi cu prilejul aniversării a 25 de ani ca profesor de chimie analitică la Școala de farmacie din București unde a funcționat din 1897 pînă în anul 1924.

Placheta este de formă dreptunghiulară cu laturile de 60 mm/40 mm și este din bronz.

Fig. 1.

Fig. 2.

Av. Bustul profesorului Ștefan Minovici spre stînga; sub git ramuri de stejar. Totul într-un oval incus. Dedesubt, într-un cartuș, inscripția: „Ștefan Minovici” (fig. 1)

Rv. Textul: „MAESTRULUI ELEVII RECUNOSCATORI - 25 ANI DE PROFESORAT 1897-1922”. Totul într-un hexagon incus (fig. 2)

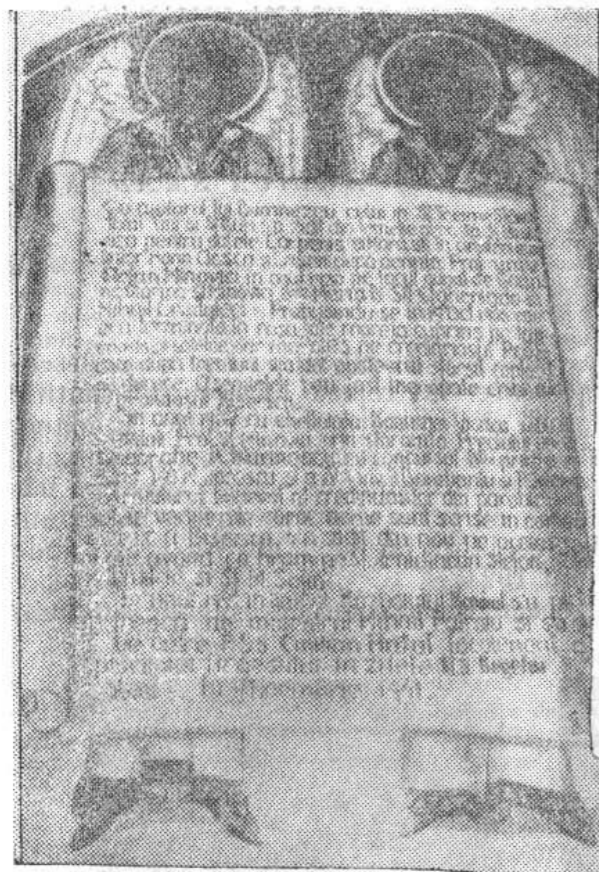

Fig. 3.

Fig. 4.

Este regretabil faptul că nu apare numele gravorului care a lucrat-o avînd în vedere că medalia este de o simplitate artistică încîntătoare prin modul expresiv în care transmite mesajul său.

Este de menționat că profesorul Ștefan Minovici și soția sa Viorica Minovici, în anul 1935, cu prilejul comemorării a 150 de ani de la jertfa martirilor neamului românesc Horia, Cloșca și Crișan, au zidit în satul Morăști, o biserică pe a cărei pisanie este scris: „...s-a zidit din temelie această Biserică pentru satele Cărpeneș și Morăști în cinstea martirilor Horia, Cloșca și Crișan, după dorința prof. univ. Ștefan Minovici în anul 1935 pe locul donat de Doamna Viorica St. Minovici...”¹, Fig. 3 și 4.

Dorim să încheiem această prezentare cu constatarea că Ștefan Minovici, în afara preocupărilor sale de profesor și doctor în chimie, autor al unui tratat de chimie analitică în 5 volume, a fost animat de simțăminte patriotice românești, a fost alături de necazurile și durerile fraților „de dincolo” de Carpați, a ținut trează în conștiința sa ideea dezrobirii românilor din ținuturile ocupate de străini și a crezut în Unirea cea mare a tuturor provinciilor românești cu patria mamă, România, evenimente pe care le-a trăit și de care s-a bucurat laolaltă cu toți ceilalți români la 1 Decembrie 1918.

NOTE

¹ Mulțumim și pe această cale colegului George Georgescu din com. Șuici, jud. Argeș, care ne-a relatat despre acest monument și ne-a trimis fotografiile respective.

LA PLAQUETTE DU DOCTEUR ȘTEFAN MINOVICI

RÉSUMÉ

On présente la plaquette frappée par les élèves du prof. Ștefan Minovici, à l'occasion de la 25e anniversaire de son activité à l'École de Pharmacie de Bucarest (1897—1922).

En 1935 par les soins de Ștefan Minovici et de sa femme fut édifîée à Morești, une église ayant comme patrons Horia, Cloșca et Crișan.